

รายวิชา ภาษาไทย

เรื่อง ภาษาถิ่น ๔ ภาค

รหัสวิชา ทด๕๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
ผู้สอน ครูพัชรินทร์ ภูชนะศรี

ภาษาถิ่น ๔ ภาค

คำภาษาถิ่นในเพลงนี้
มีคำใดบ้าง และเป็นภาษาถิ่นใด

ภาษาไทย มาตรฐาน	ภาษาถิ่น เหนือ	ภาษาถิ่น อีสาน	ภาษาถิ่น ใต้
โกหก	ซี้จู้	ซี้ตั่ว	ซี้ฮก

ภาษาถิ่น

ทบทวน ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่น

เป็นภาษาไทยที่ใช้ในท้องถิ่นต่าง ๆ
ของประเทศไทย เป็นภาษาพื้นเมือง หรือภาษา
ดั้งเดิมของคนในท้องถิ่นที่ใช้พูดจาสื่อสารกัน
ซึ่งแสดงลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ของ
คนในท้องถิ่นนั้น ๆ

ภาษาถิ่นแบ่งเป็น ๔ กลุ่มใหญ่ เช่น

๑. ภาษาถิ่นกลาง

๒. ภาษาถิ่นเหนือ

๓. ภาษาถิ่นอีสาน

๔. ภาษาถิ่นใต้

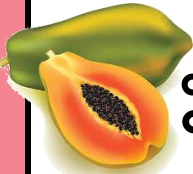
การเรียกของสิ่งเดียวกัน
แต่ละท้องถิ่นอาจเรียกหรือใช้คำ
แตกต่างกัน

จึงต้องมีภาษาไทยมาตรฐาน
เพื่อให้สามารถสื่อความหมาย
เข้าใจถูกต้องตรงกันทุกท้องถิ่น

จำแนกคำภาษาถิ่น
และเปรียบเทียบ
กับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทย มาตรฐาน	ภาษาถิ่น เหนือ	ภาษาถิ่น อีสาน	ภาษาถิ่น ใต้
ผู้ชาย	ป้อจาย	พอซ่าย	ชาย
ดู	ผ่อ	เบิ่ง	แล
พูด	อู้	เว้า	แหลง

ภาษาไทย มาตรฐาน	ภาษาถิ่น เหนือ	ภาษาถิ่น อีสาน	ภาษาถิ่น ใต้
 ฝรั่ง	ปะแก้ว	บักสีดา	ชมพู่
 สับปะรด	บะขะนัด	บักนัด	ยานัด
 ฟักทอง	บ่าฟักแก้ว	บักอี	น้ำเต้า

ภาษาไทย มาตรฐาน	ภาษาถิ่น เหนือ	ภาษาถิ่น อีสาน	ภาษาถิ่น ใต้
 มะละกอ	ลอกอ	บะก้วยเต็ด	บักหุ้ง
กลับบ้าน	ปึกบ้าน	เมือบ้าน	หลบบ้าน
 กางเกง	เตี๋ยว	โสัง	กางแก้ง

ขอขอบคุณภาพจาก

<https://board.postjung.com/706452>

<https://www.google.co.th/search?q=มะละกอ&source=lnms&tbm>

https://www.google.co.th/search?q=สับปะรด&sourcereee.com/freepng/cartoon-pants_2676866.

<https://th.pngthtml>

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วบอกว่า
เป็นภาษาถิ่นใด และ
บอกความหมายของภาษาถิ่นนั้น

ข้อยบ่ฮู้ว่าเขาเฮ็ดอีหยัง
ข้อยเว้าซื่อๆ บ่ได้ซี้ตั่ว

ภาษาถิ่น.....อีสาน.....

ความหมาย :ฉันไม่รู้ว่าเขาทำอะไร....

.....ฉันพูดจริงๆ ไม่ได้โกหก.....

แม่แหล่งว่า ลูกบ่าวอย่าซื้อคร้านนั้ก
เดี๋ยวจะสอบตก

ภาษาถิ่น.....ใต้.....

ความหมาย : แม่พูดว่าลูกชาย.....

อย่าเกียจคร้านนั้ก เดี๋ยวจะสอบตก.....

ข้าเจ้าจะพาหมู่เฮาไปแอ่ว

เมืองเหนือกันนะเจ้า

ภาษาถิ่น.....เหนือ.....

ความหมาย : ดิฉันจะพาพวกเรา.....

ไปเที่ยวภาคเหนือกันนะคะ.....

ภาษาถิ่นในแต่ละท้องถิ่น
มีความแตกต่างกันอย่างไร

ลักษณะที่แตกต่างของภาษาถิ่น กับภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาถิ่นมีลักษณะแตกต่างจากภาษาไทย
มาตรฐานด้านเสียง ทั้งเสียงวรรณยุกต์
เสียงสระ และเสียงพยัญชนะ เช่น

ภาษาไทย
มาตรฐาน

รัก

เรื่อน

ร้อง

ภาษาถิ่น
เหนือ

ฮัก

เฮื่อน

ฮ้อง

ลักษณะที่แตกต่างกันของภาษาถิ่น

๑. ภาษาถิ่นเหนือ เสียงของคำ

จะลากเสียงยาว ช้าๆ และอ่อนหวาน

ลักษณะที่แตกต่างกันของภาษาถิ่น

๒. ภาษาถิ่นอีสาน ออกเสียง

ค่อนข้างเร็ว หนักแน่น คำส่วนใหญ่

จะมีเสียงสูง

ลักษณะที่แตกต่างกันของภาษาถิ่น

๓. ภาษาถิ่นใต้ ใช้คำสั้นๆ

ออกเสียงห้วนและเร็ว เช่น

จระเข้

เค้

ถนน

หนน

สรุปบทเรียน

ภาษาถิ่น ใช้สื่อสารเฉพาะท้องถิ่น

ซึ่งมีความแตกต่างกันด้านเสียง
การใช้คำและความหมายจึงต้อง
มีภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อใช้
เป็นภาษากลางในการสื่อสาร